

Til 4de Kapitel.

Om Skibsmandskabet.

Medens det i Lovforslagets øvrige Kapitel optagne Stof ikkun for en ringe Grad kan siges at være Genstand for en systematisk Lovordning i den danske Søret, gælder noget andet med Hensyn til nærværende Kapitel. I Lov om Forhyring af Søfolk m. m. af 12. Maj 1871 og Lov om Disciplin i Handelskibe m. m. af 23. Februar 1866, habes der udførlige Regler om Indgaelsen af Hyrekontrakter og om det mellem Redere og Skibsmandskab bestaaende Kontraktforhold, Mandskabets Rettigheder og Pligter, Straffen for disciplinære Forseelser m. v. I alt væsentligt har man anset det for rigtigt at henholde sig til disse Regler og indlemme dem i Lovforslaget, forsaavidt de omfattes af dettes Opgave, at give en samlet Lovfremstilling af de Retsregler, der skulle gælde i de privatretlige Søretsforhold. Nogen nærmere Begrundelse af de saaledes i Lovforslaget overførte, allerede gældende Regler tør det anses oversflødigt at give; kun forsaavidt det er anset for rettest at gøre en eller anden Ændring i disse Regler, vil der i de følgende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer blive gjort opmærksom derpaa og Grunden til Ændringen anført.

I §§ 70—72 foreskrives de Former, der skulle iagttages ved Forhyring af Mandskab, i alt væsentligt i Overensstemmelse med den ovennævnte Lov af 12. Maj 1871, §§ 1—7, hvorved dog bemærkes, at Betalingsbestemmelserne i den sidste Paragraf ligesom de andre Betalingsbestemmelser henvises til Regeringens Jasthættelse. Af de enkelte Smaaforstillinger findes der kun Anledning til at fremhæve den, at der er tilføjet den nye Bestemmelse i § 70, at Sømanden ved sin Forhyring skal overlevere sine Søfartsbøger i Forvaring under Nøsten til Skipperen; man har ment herved dels at vanskeliggøre Sømandens Forhyring af en anden, dels noget at modvirke Rønning. Den forandrede Redaktion er for en væsentlig Del begrundet deri, at man for at bevare den samme Paragraffølge i de 3 nordiske Solove — hvilket i praktisk Henseende maa anses at være af stor Betydning — har maattet sammentrænge Stoffet i et mindre Antal Paragraffer. Her, hvor der er Spørgsmaal om en vis administrativ Ordning, har der nemlig ikke kunnet tilvebringes fuld Overensstemmelse mellem de 3 Landes Lovforslag.

Den i § 73 givne Regel, at naar en Sømand har forhyret sig til flere, gaar den ældre Kontrakt foran den yngre, stemmer med almindelige Retsregler og D. L.'s 4—1—2. Der tilføjes dog i § 73 den Undtagelse, som er hentet fra Nordst. Sølovs § 28 og formentlig hensigtsmæssig som egnet til at modvirke Dobbeltforhyring, at den Skipper dog har Ret til at beholde Sømanden, som har modtaget dennes Søfartsbog, saafremt han ikke havde Kundskab om den ældre Kontrakt. Den Sømand, som lader sig forhyre af flere for samme Tidrum, er iøvrigt underkastet Strafsansvar, se § 297, og kan ikke gøre Fordring paa Opretholdelse af nogen af Hyrekontrakterne.

Indholdet af § 74, at den Forhyrede skal indfinde sig til Tjeneste om Bord til den af Skipperen bestemte Tid og derefter ikke maa gaa fra Borde uden Tilladelse, behøver ingen Forklaring. Naar det hedder, at Hyren i Mangel af anden Afstale begynder at løbe (Maaneden at „dreje“) fra den Dag, han kom om Bord, er dette at forstaa i Overensstemmelse med den svenske Tekst i den tilsvarende Paragraf: „fra og med“. Overtrædelse af Budet om at indfinde sig om Bord til rette Tid medfører iøvrigt Strafsansvar efter § 297.

Men desforuden gives der i § 75, overensstemmende med L. 23. Febr. 1866 § 4, Skipperen Ret til at kræve Po. titiets Bistand til at bringe en Sømand, der undlader at møde til bestemt Tid eller uden Tilladelse gaar fra Borde eller ikke kommer tilbage i rette Tid, om Bord i Skibet. I L. 1866 § 4 gives denne Ret vel ikkun overfor „paamønstrede“ Skibsfolk, men den samme Regel synes at maatte gælde ogsaa overfor forhyrede Søfolk, der ikke paamønstreres eller endnu ikke ere blevne paamønstrede, naar deres Forpligtelse til at indfinde sig om Bord til en vis Tid tilbørlig bevises, enten ved deres egen skriftlige Erkendelse eller derved, at det godtgøres, at de have modtaget Tilføjelse til at møde til den paagældende Tid. At den Skyldige er forpligtet til at erstatte de med hans Ombordbringelse forbundne Omkostninger, og at disse eventuelt kunne indeholdes i hans Hyre, følger formentlig af sig selv. Naar der i § 75 ikke er optaget Bestemmelse i L. 1866 § 4, 2det Stykke, om at i Ublandet den danske Konsul skal være Skipperen behjælpelig til at faa Ovrighedens Bistand til at tvinge Folkene til at efterkomme deres Pligt i den omhandlede Henseende, er dette begrundet deri, at det følger af de almindelige Regler for danske Konsuler, se Fdg.